

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון ק"ה
פרשת תולדות
כ"ב חשוון תשפ"ה

זמני שבת קודש			
י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
15:59	16:14	16:06	16:20
17:14	17:15	17:13	17:16
17:51	17:47	17:48	17:52

מאת מודיענו הרב שליט"א

דברות קודש

סוד הברכות של יצחק

"וַיִּתֶן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" (בראשית, תולדות, כ"ב, כ"ח)

לומד תורה, הוא יכול להחיות מתים. "מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש". אדם שלומד תורה עשרים וארבע שעות, הוא יכול להחיות מתים. זה היה הקנאה של עשיו ביעקב. יעקב יכול להחיות מתים, אני אמות והוא יחיה וגם יחיה מתים. רבקה אמרה: "למה אשכל גם שניכם יום אחד". היא אמרה: אוי ואבוי, אני רואה שעשיו ימות ביום קבורת יעקב, לכן רבקה אמרה: "למה אשכל גם שניכם יום אחד".

וכדה על שכמה

אברהם שלח את אליעזר לחרן להביא כלה ליצחק, ובשעה שאליעזר פגש את רבקה, אליעזר רואה שעשיו יצא ממנה, כמו שכתוב: "וכדה על שכמה" (בראשית כ"ד ט"ו) ראשי תיבות עשיו. אליעזר ראה ברוח הקדש עד סוף כל הדורות, שלוש מאות שנים קודם הוא רואה עגל, ומסביב לעגל ראה מחולות, ריקודים.

אליעזר ראה את שבירת הלוחות, לכן הוא נתן לרבקה שתי צמידים, כדי להצמיד את הלוחות, שהלוחות לא ישברו, ויהיו לחות שניות. והעגל יהיה בעוד שלש מאות שנים שנה, כי יצחק נולד ארבע מאות שנה קודם יציאת מצרים שאז עשו את העגל, ובאותו פרק שהלך אליעזר לחרן יצחק היה בן ארבעים. אליעזר לא ידע מה אברהם רוצה, למה אברהם לקח אחת כזאת שתשבור את הלוחות, שתעשה עגל בסוף, אני לא מבין מה קורה, והכל הפוך על הפוך. ופתאום אליעזר ראה שיצא ממנה גם יעקב שזכה לברכת "ומטל השמים", וזרעו מקבלים את הטל של תחיית המתים.

'חמוד בן חמוד'

אליעזר כבר יוצא מדעתו. בסוף אברהם קרא לו: חמוד בן חמוד. כשאברהם הלך לעקוד את יצחק, אברהם שאל את ישמעאל ואליעזר: אתם ראים את הענן קשור להר? ואמרו שלא. אמר להם: "שבו לכם פה עם החמוד" (בראשית כ"ב ה) אומר המדרש (תהומות וירא כ"ג), אמר להם: אתם עם הדומה לחמוד. ואליעזר שאתה הבן של נמרוד (תרגום יונתן בראשית י"ד), אתה היית חמוד, נשאת חמוד, אביך חמוד, אתם משפחה של חמודים, מה אתה עושה כאן? ואז הוא רוקד משמחה ויוצא בריקודים: איזה תענוג, קוראים לי חמוד. ואז הוא זכה לטל של תחיית המתים, ולהיכנס עם הגוף לגן עדן (ילקוט שמעוני, בראשית ח"י שרה כ"ד ט"ז).

לאליעזר היו קושיות על אברהם, שאברהם קרא לו חמוד. לומר להם אברהם קרא לו חמוד בן חמוד, כי הוא היה בן של נמרוד, איך שהוא קרא לו חמוד, אליעזר פצה בריקודים, ובזכות שהוא רקד ושמח על שקראו לו חמוד הוא נכנס עם הגוף לגן עדן. אם קוראים לאדם חמוד והוא מקבל את זה באהבה ושותק, הוא יוצא מהחמוד.

"וַיִּתֶן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" (בראשית כ"ב, כ"ח). זה ברכת יצחק ליעקב. עשיו יצא מדעתו שיעקב מקבל מטל השמים. "וישטם עשיו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו" (בראשית כ"ב, כ"ט). למה עשיו כל כך שנא את יעקב הרי עשיו מקיבל את ארגונינה, את פרו, את צ'ילי, את כל דרום אמריקה, את כל אירופה, את קנדה, את יוהנסבורג, את הודו, את סין, והוא מקנא ביעקב שקיבל איזה עשרים אלף קילומטר מרובע, ששלושת רבעי מזה רק מדבר.

ברכת יצחק ליעקב

למה "וישטם"? הוא קיבל את המקומות הכי יפים בעולם, מה הוא מקנא עד כדי כך שאמר "ואהרנה את יעקב אחי". אני רוצה להרוג את יעקב אח שלי. למה? הוא גנב לי את הברכה! הוא לא גנב לך שום ברכה, קיבלת את כל כדור הארץ. הרי קיבלת ברכה בדיוק באותו לשון כמוהו: "מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשְׁבְּךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל" (בראשית כ"ב, ט"ז). למה הוא אמר "בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי" (בראשית כ"ב, כ"ט).

מדוע עשיו התחתן עם מחלת בת ישמעאל?

מה עשיו עשה בשביל לנקום ביעקב? הוא התחתן עם מחלת בת ישמעאל, אומר המדרש (סדרש שמאל י"ז) שכל הנושא אישה עוונותיו נמחלים. אבל כאן (בראשית כ"ב, ט) רש"י אומר: הוסיף רשעה על רשעותו. שואל 'משכיל לדוד' (בראשית לו א) למה רשעה? אתה מתחתן עם מחלת שהיא נכדה של אברהם אבינו. למה רש"י אמר: הוסיף עוד רשעה על רשעותו, ולא אומר כפי שאמר אצל בשמת שנמחלו עוונותיו. כי התוכנית שלו הייתה לרצוח את יצחק.

הוא אמר לעצמו: ברגע שישמעאל יהיה השוער שלי, אני אגיד לו לך תרצה את יצחק, וכשיהרוג את יצחק, אני אהרוג אותו, כי אני אהיה גואל הדם, ואז אחרי שימות יצחק ואהרוג את ישמעאל אני ארצח גם את יעקב, שלשה ציפורים בירייה אחת.

הקנאה מוציאה את האדם מהעולם

עשיו, מה אתה מקנא. למה אתה שונא את יעקב? למה "וישטם". אתה רוצה להרוג אנשים בשביל שיעקב קיבל שם חתיכת מדבר. בגלל זה אתה הולך להרוג את יצחק, את ישמעאל, ואת יעקב?

ברכה מעולם האצילות

"וישטם עשיו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשיו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי". אלא יעקב קיבל את הברכה "מטל השמים", כי יעקב לומד תורה, יעקב קיבל טל של תחיית המתים. אומר המגלה עמקות: עשיו בכה לאביו "הלא אצלתי לי ברכה" (בראשית כ"ב י"ז) גם אני רוצה תחיית המתים. כשאדם

"כי עקדה הוא" (בראשית, תולדות, כ"ה, כ"א)

היה זוג שלא היו להם ילדים במשך עשרים שנה. הם התגוררו בחו"ל, והחליטו לעלות לארץ ישראל, שכפי שמוכר ברש"י, הישיבה בה היא סגולה לבנים. אך, לאחר שלוש שנים נוספות של ישיבה בארץ - לא חל שום שינוי במצבם.

ידיד מחו"ל, שפגש בהם והתעניין בשלומם, ושומע מפייהם כי הם עדין מצפים, מתפללים ומקווים לישועה, אמר להם: "די לכם להצטער! אם במשך עשרים ושלוש שנים לא נפקדתם - כבר לא יהיו לכם ילדים... יש הרבה זוגות בלי ילדים שממשיכים לחיות...".

כשחזר הידיד לחו"ל וסיפר בביתו על כל השיחה, גערו בו: "מדוע היית צריך להתערב בעניינים של אחרים?" "אם הייתם רואים את פניהם המסכנות, גם הייתם אומרים להם את אותם הדברים", הצטדק הבעל. "ומנין לך שלא יהיו להם ילדים?" שאלו. לא יהיו להם! נקודה. אם במשך עשרים ושלוש שנים לא נולדו להם ילדים - כבר לא יהיו להם לעולם!" "ואם כן?... אם יהיו להם ילדים - אני סוגר את העסק שלי בחו"ל, עולה לארץ ישראל, והופך להיות אברך כולל, טוב לך?" - "טוב ליו".

אחרי שנתיים נוספות של המתנה ותפילה, נולדו להם, בסיעתא דשמיא, תאומים: בן ובת. "ותהום כל העיר". איזו שמחה... רק אדם אחד נכנס ללחץ... הוא עלה על המטוס הראשון לארץ ישראל. מנמל התעופה נסע במונית לרבי חיים קנייבסקי זצ"ל, ובפיו שאלה: "מה עלי לעשות?" "מה השאלה? תקיים את מוצא פיך!" "כבוד הרב! האם אפשר לעשות התרת נדרים?" "לא! הנדר שנדרת הוא בגדר 'נדרי מצוה' שאין להתירם!"

"האם אפשר לעשות שליח, שילמד במקומי בכלל, ואני אתמוך בו בכל צרכיו, מכף רגל ועד ראש?" "זה דווקא רעיון טוב לעשות שליח, אבל נעשה אותו בכיוון ההפוך: אתה תלמד בכלל, ואותו תשלח לנהל את עסקך..." ואז המשיך: "מי יודע אם לא כל מה שנולדו להם ילדים, זה בזכות שנדרת ללמוד בכלל!"

היהודי הזה עוד לא התחיל ללמוד. הוא בסך הכל קיבל על עצמו להתחיל, וכבר בזכות התורה נפקדה העקרה! הוא אשר אמרנו: לימוד התורה הוא ה"חמצץ"! הוא הנותן חיות לכל העולם! הוא הפוקד עקרות, והוא המרפא ממחלות! אין חשוב ממנו!

"הַלְעִיטְנִי נָא" (בראשית, תולדות, כ"ה, ל')

הַלְעִיטְנִי נָא (בְּרֵאשִׁית כה, ל): לברך פעם נוספת. גם אם כיוון בדעתו על מאכל זה שהיה אצל אחרים, אין זה מועיל, כיון שבשעת הברכה לא היה המאכל ברשותו, והדבר היה תלוי בדעת אחרים, אם יתנו לו אותו או לא.

למאור הדברים, במקרה שלפנינו, הרי בשעת ברכתו של יונתן שנהג כגול, לא היה ברור שהמאכל אכן יגיע לידי, כי תלוי הדבר בדעת דניאל בעל המאכל (שעוד עתה סירב), ומאחר שביד דניאל היתה הברירה שלא ליתן ופל לחברו, ממילא ברכתו של יונתן היתה לבטלה, וצריך לחזור ולברך!

אולם באופן שניגש אדם לחברו הטוב שבידו חטיף, ויודע שמן הסתם יתמצה ויתן לו (ולא יסרב), ובלי לבקש קפץ ובידך על החטיף, וחברו אכן מיהר ליתן לו מהחטיף - בזה נראה שבדיעבד המברך אינו צריך לחזור ולברך שוב, כי מעיקר הדין בדברים פשוטים שאנשים לא מקפידים עליהם כלל, אין איסור גילה, ודי בגריד קטן מהחטיף ועל זה ודאי חבירו לא מקפיד, ועליו הברכה תחול (ומן הסתם שישכים ליתן לחבירו קמצוץ זה), ואגב הפירוד יכול להמשיך ולאכול יותר ממה שיוסיף ויתן לו חברו.

אולם באופן שניגש אדם לחברו הטוב שבידו חטיף, ויודע שמן הסתם יתמצה ויתן לו (ולא יסרב), ובלי לבקש קפץ ובידך על החטיף, וחברו אכן מיהר ליתן לו מהחטיף - בזה נראה שבדיעבד המברך אינו צריך לחזור ולברך שוב, כי מעיקר הדין בדברים פשוטים שאנשים לא מקפידים עליהם כלל, אין איסור גילה, ודי בגריד קטן מהחטיף ועל זה ודאי חבירו לא מקפיד, ועליו הברכה תחול (ומן הסתם שישכים ליתן לחבירו קמצוץ זה), ואגב הפירוד יכול להמשיך ולאכול יותר ממה שיוסיף ויתן לו חברו.

שאלה: מעשה בילד בשם דניאל, שהוציא מילקוטו חפיסה של ופלים והחל לאכול. ראה חבירו יונתן ומיד בקש מדניאל: "אולי תכבד אותי מהופלים?", אך דניאל סירב.

יונתן המשיך לבקש ולהפציר, אך דניאל המשיך לסרב. יונתן החליט לעשות מעשה (שלא יעשה!), כדי להכריח את חברו לתת לו מהחטיף שלו - הוא קפץ וברך בשם ומלכות: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא מיני מזונות!!" ומיד הושיט את ידו לעבר דניאל, ורמז לו שימהר ויתן לו מהופלים, כדי שחלילה לא תצא ברכתו לבטלה... ואכן דניאל שחשש לאיבוד ברכתו של חברו, נתן לו ממאכלו.

כעת התעוררה השאלה: האם צריך יונתן לברך עתה פעם נוספת על הופלים, כי אולי ברכתו הראשונה על המאכל שביד חברו היתה לבטלה?

תשובה: הלכה בדינו (בשו"ע סי' ר"ו סעיף ד'-ה, ובמשנה ברורה שם), שאין לברך לא על אוכל ולא על משקה, עד שיביאורו לפניו ויאחו בו ביד ימינו, ואם בירך ואחר כך הביאו אחרים את המאכל לפניו - צריך

(אחת שאלתי)

הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'הגדל' על חינוך ילדים

שאלת המיליון דולר

כמה שהחמ - הידע בגנות אותן מידות גדול יש יותר שליטה על הלב, ילד שמבין למה גרוע איך שהוא מתנהג ועד כמה הוא מפסיד, מפתח יכולות להתגבר.

יש היום הרבה ספרות חינוכית בגנות מידות רעות ובמעלת עבודת המידות המתאימים לכל גיל וכדאי להיעזר בהם. ונזכור! גם אם אנו רואים חולשה אצל ילד, עלינו להזהר לא להצמיד ח"ו תוויות שהוא ילד כעסן או קנאי, רק להיפך, לשדר לילד שזה בסך הכל משהו זמני שעם מעט עבודה יעבור.

הצמדת תוויות מקטלגת ומקבעת את ההתנהגות וגורמת שיקשה מאד לעקור אותה לגמרי.

והוא יהיה אחראי על כל מה שקשור לנתינה בבית.

ילד המפתח הסתכלות שלילית וביקורתית נבקש ממנו שתמיד יספר דברים חיוביים על הזולת. כך בכל מידה רעה עם מעט יצירתיות נחפש בכל דבר את הדרך איך לתרגל פעולות נגד המידה הרעה.

והעיקר נלמד אותם להתגבר, נחשיב כל וויתור, כל איפוק, נתעד כל התגברות, נרומם ונחשיב ונעצים כל עשייה נגד הטבע.

אצל ילדים מעט יותר בוגרים חשוב גם ללמד אותם בגנות המידה הרעה, שיבינו עד כמה הקנאה לא מועילה ועד כמה הכעס רק הורס. כאן נשלב את היסוד של מח שליט על הלב ועד

שאלת מיליון הדולר הוא - איך באמת מחנכים למידות טובות?

התשובה היא כרגיל קודם כל דוגמה אישית, אין אפשרות לחנך למשהו כשבמעשים מחנכים להיפך. עלינו להקפיד שלא אנחנו נהיה בשלב ב' אלו החתומים על התוצר כי הרי דברים אלו עוברים בירושה.

נעבוד לפי הכלל הידוע שאחר הפעולות נמשכים הלבבות! וזהו כל האדם, לשבר את הטבע. לכן כשאנו נשים לב אצל ילדנו שהוא לקוי במידה רעה או מגונה נעזור לו לשבר את הטבע ולשנות את טבעו. לדוגמה:

ילד שנוזה בו תכונה של קמצנות נמנה אותו שהוא יהיה זה שיחלק את הממתקים לכולם

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

כבר יותר מחצי שנה שאשתי מחפשת מקום עבודה קרוב לביתנו בצורה כשרה עם משכורת טובה אך לא מוצאת. כסגולה, החלטתי לתרום להחזקת המוסדות הקדושים, פניתי למוקד הישועות להעביר את תרומתי, כבר מיד החלה הישועה. לא עברו כמה שעות, והתקשרו להציע לה עבודה נקיה וכשרה קרוב לבית עם משכורת מכובדת מאוד בסייעתא דשמיא! כהודיה להשם יתברך אני חותם על הוראת קבע חודשית, תרומה להחזקת המוסדות הקדושים.

(א.ג. ירושלים)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייגו: 037.148.148 שלוחה 2

יומא דהילולא

הגאון רבי אהרן ב"ר שניאור זלמן קוטלר מקלעצק זצ"ל בעל 'משנת רבי אהרן' | ב' כסליו תשכ"ג

נולד בסוויסלויץ (בבלארוס) בשנת ה'תרנ"ב לרבי שניאור זלמן פינס רב המקום. את שם המשפחה "קוטלר" החליף סבו לאביו כדי להימנע מגיוס לצבא הרוסי. בילדותו ידע בעל פה את כל כ"ד ספרי התנ"ך. הרב סולובייצ'יק התבטא עליו: "מזה ארבעים שנה לא נודמן לי לפגוש עילוי כמותו", והרב מאיר שמחה כהן התבטא: "זה הקטן גדול יהיה כרבי עקיבא איגר בדורו". רבי אהרן שכר פעם מונית מירושלים לתל אביב, ותנאי התנה עם הנהג שיאסוף כל עובר ארח שיזדמן בדרך ויסמן בידיו לאוספו. ואף שבימים ההם היו מצויים מתבלים, לא חשש להם, ונימק דעתו על פי מה שאמרו במסכת יבמות, שלא ישפך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם, כי השוכר מונית ואינו אוסף את המסמנים לעצור, הרי הוא מבזבז את המקומות הפנויים מבלי להנות את אחרים הצריכים לזה.

מעשה שהיה

הברית ביום המושלג

ברוב תושייתו ניגש אל המוהל כשהוא מציע לו הצעה נועזת: "בעברי הייתי עוסק במקצוע השחיטה. ובביתי כאן בסמוך מצוי סכין של שוחטים, אולי תוכלו למול בסכין השחיטה?" רבי חיים שנודע במומחיותו היתרה הסכים לדבר, והברית יצאה לפועל ביום השלג עם סכין השוחטים - - -

ונקרא שם הרך הנימול: "נתנאל", על שם אביו של רבי שמואל, הצדיק רבי נתנאל סופר, בעל הלוחות והתפילין.

הברית מילה הסתיימה, וכשחפצו הנוכחים ליטול ידיהם לסעודת הברית החל אבי הבן להתנצל בפני הבאים שעקב השלג הכבד לא הייתה היכולת בידו להשיג מאומה לצורך סעודת המצוה.

כאן הפתיע אותם רבה של ירושלים, "הוציאו מהסלים את תכולתם", אמר. התברר שהם היו מלאים בשיירי דגים, חצאי חלות, ועוד מיני מאפה...

"חששתי", אמר רבי חיים, "שמא בגלל מזוג האוויר הסוער לא הספקתם להכין את סעודת הברית, ובטרם צאתי אספתי מביתי ומהשכנים דברי מאכל שנשארו משבת, והבאתי איתי לכאן. והרי הכל מוכן לסעודת המצוה".

הנאספים התפעלו מעוצם פקחותו של רבה של ירושלים, שראה את הגולד, ויותר מזאת מרוחב לבבו כאשר חשב על כל פרט. לימים, כשבגר הילד נתנאל והיה לגער, לקחו רבי דוד שכטר לחתן לבתו הבכירה, וברבות הזמן זכה ר' נתנאל והתקרב לאורו של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א.

לבית רבה של ירושלים. באמצע הדרך, מבחין הוא פתאום בדמות העושה דרכה בשלג הכבד, הוא חידד את מבטו וראה כי זהו לא אחר מרבי חיים, אך התפלא לראות שידי נשואות סלים כבדים, וכי מה כבר צריך הרב לקחת אתו לברית מלבד תיק קטן של כלי המילה?

רבי דוד מיהר והציע לרבי חיים עזרה בנשיאת הסלים. הוא הסכים, אך סירב בתוקף לספר לו מה יש בתוכם.

בינתיים בחצר שטראוס' ממתניגים הנאספים לברית ושחים ביניהם האם הרב יבוא, או לא יבוא. עודם מדברים והנה מופיעים בפתח דמויותיהם של רבי חיים ורבי דוד, כל הנוכחים

צהלו והתרגשות עלתה בהם בראותם עד כמה מחשיב רבי חיים את מצות המילה, עד שלא חסך מאמץ ובא גם במזג אוויר ותנאים כאלו. אך, כשרצה רבי חיים להכין את סכין המילה, התברר לו שהסכין איננה. כפי הנראה עקב הטורחה בנשיאת הסלים המלאים נשטטה הסכין ושקעה בין פתיתי השלג. ושוב החלה דאגה לכרסם בליבות הנוכחים, כיצד ישינו עתה סכין למילה? אך רבי דוד, שאיש מעשה היה, לא הסכים לתת לבעל-דבר להשבית את שמחת המצוה.

השלג שירד בירושלים בחדש שבט של שנת תר"פ, נחקק בזיכרונם של זקני ירושלים של מעלה, ככזה שכמוהו לא נראה שנים רבות. הפתיתים הצחורים שירדו ללא הפוגה הצטברו ונערכו עד כמעט למידת גובה אדם, והעיר כולה הייתה מושבתת למשך ימים ארוכים.

מעטה לבן כיסה את כל פני ירושלים עד מעל לגובה הגדרות, עד שלא הבחינו בין גדר לדרך כבושה, והייתה סכנה ליפול לאחד הבורות או הפחתים שמצויים היו לרוב בירושלים.

באותם ימים נולד בן זכר לרבי שמואל תפלינסקי, מצדיקי ירושלים. יום לפני כן, כשהיה ברור שהברית תוכל להתקיים בזמנה, הלך רבי שמואל והזמין את רבה של ירושלים הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד, שישמש כמוהל לרך הנולד. אולם בלילה שלפני הברית, החלה להתחולל סופת שלג עזה שבתוך שעות ספורות עקרה עצים רבים והפילה גגות בקול רעש גדול, עד שלמחרת בבוקר התקשה רבי שמואל להאמין שאכן רבי חיים הישיש יוכל ללכת את הדרך הקשה שמביתו שבבתי מחסה' עד לחצר שטראוס' - חצרם הידועה של אריות המוסר בירושלים, שם התגורר רבי שמואל תפלינסקי. בצר לו פנה רבי שמואל לגיסו, רבי דוד שכטר מיקירי חסידי ברסלב, שבאותה תקופה התגורר אף הוא בחצר שטראוס, וביקש ממנו שיעשה עמו טובה וילך לבית רבי חיים שבעיר העתיקה לברר האם מתכוון הוא לצאת לערוך את הברית.

נתעטף רבי דוד במלבושי צמר חמים והחל מבוסס לאטו בשלג הגבוה, כשפניו מועדות

זכות התורה ועמליה
תעמוד לכם לברכה
מרוצה ולמזל טוב

כשהשמחה
במעונכם:
ברית מילה,
בר מצוה,
או חתונה

סעדי
ואיזה שעה
(תהלים קיט, קיז)

הקדישו זכות סעודה ביום שמחתכם לאברכים עמלי תורה שבבית מדרשנו והקדשת יום לימוד תורה לברכה בבחינת

"אם אָתָּה מְשַׁמַּח אֶת שְׁלִי, אֲנִי מְשַׁמַּח אֶת שְׁלִי"

"אם אָתָּה מְשַׁמַּח אֶת שְׁלִי,
אֲנִי מְשַׁמַּח אֶת שְׁלִי"

חייגו 037.148.148
שלוחה 2 והקדישו את השמחה לנצח

שעה של נחת רוח

אסיפת הורים חורף תשפ"ה בת"ת ברסלב 'נחמת ציון'

המפקחים התכנסו ודנו עם כל מלמד ומלמד בסקירת שמות התלמידים במתינות וסבלנות. כל תלמיד שהוא עולם ומלואו נידון בכובד ראש בפיקוח כללי על התקדמות התלמיד בשלל המישורים והיכן ניתן לקדמו.

פעולה אדוק מצד ההורים אשר באים לשמוע מהמלמדים ולקבל את הארותיהם בחינוך הצאצאים. וזה גם בולט בהיענות האדירה מצד ההורים לבוא ולהשתתף באסיפת הורים. ועל כולנה אי אפשר שלא להתפעל ולהתמלא בהנאה ובכוחות וחיזוקים מצד ההורים שלא גומרים להוקיר ולשבח במילים את קורת רוחם מהפעילות החינוכית הלימודית וכו' לה זוכים בניהם המתחנכים בת"ת. ראוי לציין כי לאסיפת הורים קדמה הכנה ראויה מצד צוות הת"ת והמפקחים לתת מענה אישי להורים אודות התקדמות בניהם,

השבוע התקיימה אסיפת הורים לזמן חורף תשפ"ה. זהו אחד הימים היפים מימי השנה בו ההורים מתמלאים במשב רוח מחמם את הלב ומחזק את הנפש משמח את ההורים ומאיר את הבית באווירה של חיזוק והתחדשות. כך מתארים הורים רבים את התחושה שמרגישים בימים שלאחר האסיפה החשובה והנחוצה, הרגשה שהדבר היקר להם מכל מופקד בידיים נאמנות בשלוחי קודש ממש העושים מלאכתם במקצועיות מופלאה מתוך רגש חם ואוהב. הנהלת הת"ת סיפרו בהתלהבות כי כמים הפנים אל הפנים, גם הם מבחינים בשיתוף

וכתר שם טוב עולה על גביה

בצער רב התקבלה הידיעה על פטירתו של המשפיע הרה"ח רבי אליהו מירב זצ"ל

מוסדות התורה והחינוך
נחמת ציון ברסלב
בנשיאות מורנו הנד"צ רבי א"עניור בר לנד שליט"א

אוי מה היה לנו

המומים ומזועזעים אנו על הלקח מאתנו נפש יקרה, אהוב ונחמד למקום ולבריות, אשר כל חייו שזורים היו באמונה ובשלמות, איש חי ורב פעלים לתורה, בעונות חן ובאצילות נפשו הטהורה, ומקושר בלב ונפש לרבינו הקדוש ולמורנו הרב שליט"א, צהלתו בפניו, ומקבל כל אדם בסבר פנים יפות, וקירב רחוקים בהארט פנים, אשר קיבל יסוריו באהבה, וקידש שם שמים בהליכותיו

הרה"ח ר' אליהו מירב ז"ל

בן ר' כמוס בן ציון ז"ל

נלב"ע לאחר שנזדכך ביסורים וקיבלם באהבה ביום רביעי י"ט חשוון תשפ"ה

תחומיו למשפחתו היקרה היו ויהי רצון של ישיבת עיר שבר בבבלו ובעל התחומות יפא ויחם את שבריו ואבלינו בחמת ציון וירושלים במרה בימינו

הנהלת המוסדות ראשי הכוללים והישיבות צוות המחנכים ובגן ותלמידיו

הכל הוא עזב למען רבינו". הרב אליהו מירב זצ"ל נולד במצרים בט' כסלו תש"י, בשנת תשי"ד עלה עם משפחתו לארץ. אח"כ חזר בתשובה, ובמשך ארבע שנים למד בישיבת הנגב בנתיבות שם קנה את תורתו מראש הישיבה הגאון רבי יששכר מאיר זצ"ל. בתקופת לימודיו בישיבת הנגב שימש כנהגו של סידנא 'בבא סאלי' זצ"ל. במשך שנים רבות התגורר בקרית מטרסדורף בירושלים ולמד בישיבת חברת 'אהבת שלום'. ברבות השנים התקרב לחסידות ברסלב, ובהמשך עבר להתגורר בעמנואל, שהייתה בשלבי הקמתה הראשונים. עם הכרותה של עמנואל כמועצה מקומית, בשנת תשמ"ה, נבחר כראש מועצה. בשנת תשנ"ה חזר להתגורר בירושלים עיר הקודש. מאז ועד למחלתו רבי אליהו מירב נשלח על ידי מורינו הרב שליט"א לשליחויות רבות של קירוב רחוקים ברחבי הארץ והעולם, בזכות כושר הדיבור החזק שניחן בו וזה להחזיר מאות רבות של יהודים אל כור מחצבתם ולקרבתם אל הקדושה.

עם פטירתו של הרה"ח רבי אליהו מירב זצ"ל נעקרה דמות מופת מקהילתנו. אנשי שלומינו מכל קצוות תבל בכו מרה את הסתלקותו הכואבת של אחד ממעתיקי השמועה, שזכה להיות קרוב למורינו הרב שליט"א עשרות בשנים. ביום רביעי בשעות אחה"צ נצחו אראלים את המצוקים ונסתלק מאיתנו אחד המיוחדים שבחבורה כשהוא בן ע"ד שנים הידיעה הכתה בהלם את כל בני הקהילה, ואת כל עולם התשובה, כשרבים מבכים את לכתו בטרם עת וממאנים להתנחם. בשעות הערב מסע הלוויה עבר ברח' החומה השלישית כאשר מורינו הרב שליט"א ירד מבייתו והספיד במילים קצרות את הנפטר, ולאחר מכן הלוויה המשכה רגלית להר הזיתים. ציטוטים מתוך דברי ההספד בלוויה: "ויהיו חיי שרה - שרה עדיין חיה. גם אליהו לא נפטר הוא חי וקים, הוא ממשיך לחיות איתנו. הוא היה יותר גבוה ממלאך, כי מלאך לא צריך לעזוב שום דבר, אבל הוא עזב את הכל. הוא עזב את הכל, את כל חיל האוויר את המטוסים.

לחידודא

החידוד השבועי

מי היו משמשי של רבינו הקדוש זיע"א?

הפתרון לחידה הקודמת:

בנשיעתו של רבינו לא", למה עננה הספינה בחיפה ולא ביפו?

- סכיון שמקובל אצל חכמי הספרדים ששם המקום שהשליכי את יונה הנביא ואי אפשר לענות שם ספינה (וסעי הקודש פרק ה)

לתשובת התקשרו לקול אנ"ש 037.148.148 שלוחה 4 < 1

פתגמין קדישין

פרנסה שלא על ידי תפילה - כמו בהמה

שהשם יתבך מפרנסה ללא תפילה

(שיחות הר"ן רל"ג)

עזרא טבא וגדיא יחא
להר"ר נחמן בהר"ר אריה קופפרמן ה"ו חתן
הרה"ח נחן חנייה שליט"א
מנהל מוסדותינו חתן
בהרה"ח אברהם חנייה שליט"א
להולדת הבת / הנכדה
יהוד שתזכו לזרות ישרים
מבורכים וכל טוב סלה
בזכות רביה"ק

עז טוב להר"ר נחמן מוהב ה"ו להיכנס בנו הבה"ח נפתלי הערץ נ"ו לעול תורה ומצוות	עז טוב לחתן נפתלי בהר"ר נחמן צעירי ה"ו לנישואין עם בת הר"ר עובדיה קהלני ה"ו להר"ר נחמן חזיו ה"ו להיכנס בנו הבה"ח נחמן נ"ו לעול תורה ומצוות	עז טוב להר"ר נתנאל כחובים ה"ו להולדת הבת להר"ר יחזקאל מגידוש ה"ו לאירוסין בנו הבה"ח נחמן נ"ו עם בת הר"ר נחום כהן ה"ו	עז טוב להר"ר נחמן שיין ה"ו אשדוד להולדת הבת להר"ר אברהם מוסס ה"ו אשדוד להולדת הבת	עז טוב להר"ר נחמן אלהיה רוחה ה"ו להולדת הבת להר"ר דן אשתר ה"ו גבעת אולגה - חדרה להולדת הבת

מוסדות ברסלב נחמת ציון